

BOY was in vroeger tijden een variant van BOUDEWIJN

door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

- 1] Samengestelde Germaanse naam:
1.1] 'bald-' = 'dapper', 'moedig' (vgl. ons woord 'boud' in 'boude uitspraak');
1.2] '-win' = 'vriend';
Dus: 'dappere vriend'.

*

- 2] Boy is natuurlijk ook 'gewoon' Engels voor 'jongen', 'dienaar'.

*

Diversen

Naam die veel voorkwam onder graven van Vlaanderen. Van daaruit stak hij over naar het Engeland van de 12e en 13e eeuw; en tijdens de Kruistochten (ca 1000-1200) naar Jeruzalem, waar de graven van Vlaanderen enige tijd koning waren. In het Duitse taalgebied niet bijzonder verbreid. Wellicht vanwege de gehandicapte dichter Balduin Bählamm uit het literaire oeuvre van Wilhelm Busch (1883)?

Als familienaam bekend geworden door de Amerikaanse schrijver James Baldwin.

*

Boudewijn (ook **Balduin**, **Balduinus**, **Baldwin**, **Baudoin** of **Baudouin**) van Laon, Frankrijk, aartsdiaken & martelaar; † 679; feest 8 januari & 16 & 17 oktober

Boudewijn was een zoon van Sint Blandinus († 7e eeuw) en Sint Salaberga († ca 665; feest 22 september samen met Blandinus) en een broer van Sint Anstrudis († 688; feest 17 oktober), die abdis was in Laon. Hij was aartsdiaken en werd op gewelddadige manier om het leven gebracht. Veel meer is er over hem niet bekend. Men vermoedt dat hij het slachtoffer is geworden van Ebroïnus, een meier aan het Neustrasische hof. Deze zag in hem een handlanger van Austrasië, waarmee hij in oorlog was. Ebroïnus was een onbetrouwbaar en hardvochtig man; hij had het met velen aan de stok en ontzag zich niet zijn vijanden door verbanning of moord uit de weg te laten ruimen. Dit lot moet Boudewijn ook getroffen hebben. De mensen van zijn tijd beschouwden hem als een martelaar. Hieronder het verhaal zoals het in de legende wordt bewaard.

Ten tijde van koning Dagobert van Frankrijk huwde een edelman, Kaso genaamd, op aanraden van zijn vrienden met een vrome vrouw, Salaberga. Zij was een dochter van edelman Curionius. Aanvankelijk leek het erop dat het echtpaar geen kinderen kon krijgen. Maar tenslotte werden er toch een aantal zonen en één dochter geboren. Zij zou later als heilige worden vereerd, omdat zij als abdis haar klooster uitstekend bestuurde.

Zij had een broer, Balduinus. Een voortreffelijk man. Hij had een functie in de kerk, die hij met eerbied en beleid uitoefende. Maar de satan zaait zijn zaad. Een aantal mannen die zich als zijn vrienden voordeden, waren zo jaloers op hem dat zij een hinderlaag legden om hem ter dood te brengen. Toen hij dan ook naar Laon werd geroepen, zadelde hij nietsvermoedend twee paarden om er spoorlags heen te gaan. Maar langs de weg hielden zijn vijanden zich verborgen. Zij overvielen hem en doorstaken hem met hun zwaard.

Natuurlijk kwam het bericht van deze moord ook zijn zuster ter ore. Zij rouwde een aantal maanden. Voortdurend beval zij in haar gebeden haar broer bij de Heer aan. Hij werd niet alleen betreurd door zijn familie en vrienden, maar door de hele stad en de wijde omgeving; mannen en vrouwen, groot en klein, herinnerden zich hoe welgemanierd en heilig hij was geweest, hoe goed en vrijgevig jegens ieder. En ook al was hij nog jong, hij had deugden beoefend voor een lang leven.

Hij werd begraven in de kerk van Onze Lieve Vrouw Protunda te Laon. Daar rustte hij, totdat hij werd overgebracht naar de hoofdkerk van Sint-Jan de Doper en daar werd bijgezet in het graf van zijn moeder Salaberga. Daar deed hij na zijn dood veel wonderen, maar de meeste herinnert men zich niet meer. Tot op de dag van vandaag echter gebeuren er nog steeds wonderen op de plaats waar hij wordt vereerd, aldus degenen die er komen bidden door Jezus Christus onze Heer, in de eeuwen der eeuwen. Amen.'